

[Ministeren for skatter og afgifter]

indtjenes løn i 10 måneder af lønningsåret. Sømandsskatteskalaen er en progressiv enhedsskala med 3 skalatrin, også efter tilpasningen af sømandsskatteloven til skattereformen med virkning fra 1. januar 1987.

Ved tilpasningen af sømandsskatteordningen til skattereformen blev der lagt vægt på, at forholdet mellem skat i land og sømandsskatten forblev uforandret.

Sømandsskatteskalaen blev ved tilpasningen til skattereformen beregnet på grundlag af den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent for 1986 på 28,1. Den tilsvarende gennemsnitsprocent for 1987 er beregnet til 29,0. På grund af denne stigning foreslås det at forhøje alle beskatningsprocenter i sømandsskatteskalaen for 1987 med 1 procentpoint således:

Af de første 13.000 svares	45 pct.
Af de næste 7.000 svares.....	56 pct.
Af resten svares	65 pct.

I overensstemmelse med den nævnte forhøjelse af de kommunale udskrivningsprocenter fra 1986 til 1987 foreslås den kommunale andel af sømandsskattebeløbene forhøjet.

Udgangspunktet for fordelingsreglerne i sømandsskattelovens § 28, stk. 2, er, at kommunernes andel af sømandsskatten på alle indkomstrin så vidt muligt skal være af samme størrelse som den kommunale andel af den samlede indkomstskat i en kommune med en kommunal udskrivningsprocent svarende til landsgennemsnittet. På baggrund heraf foreslås det, at den kommunale andel af den af sømanden i lønningsåret betalte sømandsskat udgør 60 pct. af den del af skattebeløbet, der ligger under 40.000 kr., og 46 pct. af den del af beløbet, der ligger over nævnte beløbsgrænse.

For at de foreslåede ændringer af sømandsskatteloven kan få virkning fra 1. januar 1987, er det nødvendigt, at sømandsskattetabellerne specielt vedrørende sømænd i udenrigsfart udsendes senest i begyndelsen af december måned.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg derfor anbefale lovforslaget til hurtig behandling i det høje Ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af told- og forbrugsafgiftslovene. (Klagebestemmelser mv.).
(Lovforslag nr. L 68).

Forslaget vil bemyndige ministeren for skatter og afgifter til at fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over toldvæsenets afgørelser om told- og afgiftsspørgsmål, herunder afgørelser i relation til EFs bestemmelser, samt bestemme, at sådanne afgørelser i visse tilfælde ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Bemyndigelsen omfatter ikke de tilfælde, hvor den endelige administrative afgørelse af told- eller afgiftsspørgsmål er henlagt til et nævn. Der sker således ikke nogen begrænsning i adgangen til at indbringe en sådan afgørelse for nævnene.

Forslaget skal ses i sammenhæng med regeringens moderniseringsprogram. Der er nu i overensstemmelse med programmet gennemført en omfattende delegering fra Direktoratet for Toldvæsenet til distriktstoldkammerne og en reorganisering af toldkammerens administrative opbygning. Det betyder, at distriktstoldkammerne nu kan træffe afgørelse i næsten alle sager efter told- og afgiftslovene, og at toldkammerne også administrativt er rustede til at varetage det større ansvar. Toldkammerens muligheder for at yde erhvervsvirksomheder og borgere en mere effektiv og hurtig betjening forøges således, hvorved også antallet af rekursager skulle kunne reduceres.

Det er herefter fundet rimeligt at tilvejebringe lovgrundlaget for at forkorte klagevejene i den administrative rekurs.

Det er imidlertid hensigten, at der altid skal være adgang til at indbringe en afgørelse om told- og afgiftsspørgsmål for mindst én højere administrativ instans. Muligheden for at begrænse ankeadgangen tænkes herefter alene anvendt på afgørelser, der efter de gældende regler kan indbringes for ministeriet eller ministeren som 3. instans. I disse tilfælde vil det i en bekendtgørelse blive fastsat, at afgørelser, der er truffet af et distrikts-toldkammer, som hovedregel alene kan indbringes for Direktoratet for Toldvæsenet.

Det er dog samtidig i lovforslaget bestemt, at der skal være adgang for ministeren til på eget initiativ at tage en afgørelse, der er truffet